

اما توصیه ما چنان است. در عین حال، اگر خواستید جای دیگری تجمع کنید، مجازید. مثلاً معترض نمی خواهد در پارک تجمع کند، می خواهد برود جلوی مجلس تجمع کند، بالاخره باید روی قانون گذاران کشور اثری بگذارد. می خواهد برود جلوی قوه قضائیه تجمع کند، اشکال ندارد، باید امنیتش تضمین شود؛ لذا هر اقدامی که به محدود کردن آزادی های مربوط به تجمعات منجر شود، حتماً باید جلوی آن گرفته شود؛ چه در داخل دانشگاه، چه در بیرون از دانشگاه.

دولت قبل آیین نامه نوشت اما دولت سیزدهم به نوشتن آیین نامه اکتفا نکرده است؟

بله، ما لایحه نوشته ایم و به تصویب دولت رسانده ایم.

به نظر می رسد شرایط صدور مجوز برای تجمعات باید از ارکان این لایحه قانونی باشد. این شرایط چطور لحاظ شده است؟

اولاً آن مجموعه ای که می خواهد مجوز بگیرد، باید یک مجموعه مشخص و حتی الامکان شناسنامه دار باشد. اگر رهبران تجمع کنندگان را شناسیم کار دچار اختلال می شود. چون در همه دنیا تجمع کنندگان خودشان هم تا حدودی مسئولیت برقراری نظم و امنیت را بر عهده می گیرند. برای مثال، اگر یک مجموعه ای بخواهد مجوز تجمع بگیرد باید تعهد دهد که با همکاری نیروی انتظامی نظم و امنیت را حفظ کند، اگر مشخص نباشد این ها چه کسانی اند و شناسنامه ای نداشته باشند، چه کسی می خواهد نظم و امنیتشان را تضمین کند؟